

22: இளவரசன் காமினி பிறப்பு

ஏலராவை (*Elara*) கொண்டு விட்டு தத்தகாமினி ஆட்சியைக் கலைப்பற்றினார். அந்த கதை இது.

தேவனாம்பியதிஸ்ஸாவின் இரண்டாம் சகோதரரும் அவருடைய பிரதிநிதியுமான மஹானஹா அவருடைய சகோதரருக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர். அந்த மன்னனின் மனைவி அந்த மஹானஹாவை கொண்டு விட்டு தன்னுடைய மகனை அந்தப் பதவியில் அமர்த்த இரகசியமாக திட்டமிட்டுக் கொண்டு இருந்தாள். அவள் நம்பக் கூடியவள் அல்ல, தீமையான மனதை கொண்டு இருந்தவள். அந்த பிரதிநிதி ஒரு முறை தாரச்சா (*Taraccha*) என்ற ஏரிக்குப் போய் இருந்த பொழுது விஷம் கலந்திருந்த மாம்பழத்தை தட்டின் மீது வைத்து அவருக்குக் கொடுக்க அனுப்பி இருந்தாள். ஆனால் அந்த மஹானஹாவுடன் சென்றிருந்த அவருடைய மகன் தவறுதலாக அதை எடுத்துத் தின்று விட அவன் மடிந்தான். அதனால் பயந்து போன பிரதிநிதி தன்னுடைய உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள தன் மனைவி குழந்தைகளுடன் தென் கிழக்குப் பகுதியில் இருந்த ரோஹனா (*Rohana*) என்ற இடத்திற்குச் சென்று விட்டார்.

அங்கு யத்தாலய (*Yatthalaya*) விகாரில் அவருடைய கர்பிணி மனைவி ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். அவனுக்கு தன்னுடைய சகோதரரின் பெயரான யத்தாலயதிஸ்ஸா (*Yatthalayakatissa*) என்ற பெயரை வைத்தார். அதன் பின் ரோஹன்னாவுக்கு வந்தவர் அந்த இடத்தின் ஆளுனராக தன்னை மாற்றிக் கொண்டு மஹாகாமே (*Mahagame*) வரையிலான பகுதியை ஆண்டு வந்தார். அங்கு நாஹமமகாவிகாராவை (*Nagamahavihara*) நிறுவினார். உத்தகாண்டராயா (*Uddhakandaraka*) விகாரா மற்றும் பல விகாராக்களையும் அமைத்தார்.

அவருடைய மறைவிற்குப் பின் அவருடைய மகனான யத்தாலயதிஸ்ஸா ஆட்சி செய்தார். அது போல அவருடைய கடைசி மகனான அபய்யாவும் ஆட்சி செய்தார்.

அதன் பின் கோத்தபாய்யாவின் (*Gothabhaya*) இளவரசனான மகன் காகவானதிஸ்ஸாவும் (*Kakavannatissa*) அரசாண்டார். அவருடைய மனைவியானவள் புத்த கொள்கைகளில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்த கல்யாணி என்ற நகரின் மன்னனின் மகளான விஹாரதேவி (*Viharadevi*) என்பவர்.

கல்யாணியை ஆண்டு வந்த மன்னனின் பெயர் திஸ்ஸா. அவருடைய இளைய சகோதரர் அந்த மன்னனின் மனைவியுடன் கள்ளக் காதல் கொண்டு இருந்தது மன்னனுக்குத் தெரிந்து விட உயிருக்கு பயந்து அவர் ஊரை விட்டு ஓடி எங்கோ சென்று விட்டார். ஒருமுறை புத்த பிக்கு போல மாறு வேடம் அணிந்திருந்தவர் மூலம் இரகசியமாக ஒரு கடிதத்தை இராணிக்குக் கொடுத்து அனுப்பினார். அவரும் அங்கும் இங்கும் அலைந்தப் பின் அந்த மன்னனின் வீட்டிற்கு சென்று கொண்டு இருந்த ஒரு துறவியுடன் இனிமையாகப் பேசி நண்பராக்கிக் கொண்டு அவருடன் மன்னனின் வீட்டிற்குள் சென்று விட்டான். அவர்களுடன் சேர்ந்து உணவு அருந்தியவுடன் எழுந்து செல்லும் முன் அந்த கடிதத்தை எடுத்து வந்திருந்த போலி பிக்கு இராணியின் பார்வையில் படும்படி கடிதத்தை நழுவ விட்டார்.

சப்தத்தைக் கேட்டு திரும்பிப் பார்த்த மன்னன் அந்த கடிதத்தை எடுத்துப் பார்த்தப் பின் கடும் கோபமுற்று அவரையும் அந்த துறவியையும் கொன்று கடலில் வீசி எறிந்து விடுமாறு ஆணையிட்டார். அதனால் கோபமுற்ற கடல் தேவதைகள் அந்த நாட்டில் வெள்ளத்தை ஏற்படுத்தி கடல் நீரை நகருக்குள் நுழையும்படிச் செய்தனர். ஆனால் அந்த மன்னனோ தன்னுடைய அழகிய மகளான தேவியை ஒரு தங்கப் படகில் ஏற்றி அதில் 'இவள் மன்னனின் மகள்' என எழுதி வைத்து அந்த கடலுக்குள்ளேயே அந்த படகை அனுப்பி விட்டார்.

அந்தப் படகும் கடலில் மிதந்தபடி லங்காவை சென்றடைய அங்கிருந்த மன்னன் காகவானா (*Kakavanna*) அவளை மீட்டு தன் பட்டத்து இராணியாக்கிக் காண்டார்.

ஆவர் திஸ்ஸம்ம விகாரா, சிட்டலபாப்பத்தா, கமிதாவலி மற்றும் குடாலி (*Tissamahavihara, Cittalapabbata, Gamitthavali and Kütali*) போன்ற விகாராக்களை அமைத்து புத்த சகோதரர்களுடைய அனைத்துத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்தபடி அரசாண்டு வந்தார்.

இதற்கிடையில் கோடப்பபதா (*Kotapabbata*) என்ற இடத்தில் ஒரு புனித சாமனீர, அனைவரும் பாராட்டும் வகையில் காரியங்களை செய்து கொண்டு வாழ்ந்திருந்தார்.

ஆகாசசிட்டியாவில் (*Akasacetiya*) இருந்த விகாராவுக்குச் செல்ல இருந்த பாதை சீராக இல்லாமல் இருந்ததினால் அதற்குச் செல்ல கற்களினால் ஆன மூன்று வழிப்பாதையை அமைத்துக் கொடுத்தார். அவர் புத்த பிட்டுக்களுக்கு தொடர்ந்து பல வித சேவைகளை செய்து வந்ததினால் உடல் நலம் குன்றியது. ஆதனால் அவரை ஒரு பல்லக்கில் வைத்து திஸ்ஸாரமாவில் இருந்த சீலபாசயபரிவினாவுக்கு (*Silapassayaparivena*) புத்த பிட்டுக்கள் அழைத்து வர ஏற்பாடு செய்தனர்.

அனு தினமும் விஹாரதேவி தான் மதிய உணவு உண்ணும் முன்பாக புத்த சகோதரர்களுக்கு பலவித பரிசுக்களை அனுப்புவாள். ஆதன் பின் நறுமணம் மிக்க மலர்கள், வாசன திரவியங்கள், மருந்துக்கள், உடை என அனைத்தும் அனுப்புவாள்.

இப்படியாக சேவைகளை செய்து கொண்டு தேராவிடம் சென்று அமர்ந்தபடி போதனைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு இருந்தவளிடம் தேரா கூறினார் 'உன் மகிழ்சிக்கான காரணம் நீ செய்துள்ள நல்ல காரியங்கள் தான். ஆனால் உன் காரியம் முடிந்து விட்டதாக நீ நினைக்கக் கூடாது. இன்னமும் பல நல்ல

காரியங்களை நீ செய்ய வேண்டி உள்ளது. ‘ அதற்கு அவள் கூறினாள் ‘ குழந்தை பாக்கியம் இல்லாத எனக்கு என்ன மகிழ்ச்சி கிடைத்து விட்டது’.

அனைத்து சக்திகளையும் பெற்றிருந்த தேரா அவளுக்குக் குழந்தை பாக்கியம் உள்ளது என்பதை தெரிந்து கொண்டார். அவர் அவளிடம் ‘மரணம் அடையும் தறுவாயில் உள்ள சாமனேராவிடம் சென்று வேண்டிக் கொள்’. அவளும் அது போல அவரிடம் சென்று ‘நீங்கள் என்னுடைய மகனாகப் பிறக்க வேண்டும். அதுவே எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும்’ என்றாள்.

ஆனால் அவளுடைய வேண்டுகோளுக்கு உடனே செவி சாய்க்காததினால் அந்த சாமனேராவின் சிகிச்சைக்கு புத்த சகோதரர்களிடம் தேவையான மருந்துகள், உடைகள் என பலவற்றையும் கொடுத்து விட்டு வண்டி ஏறி தன் இருப்பிடத்திற்குச் சென்று விட்டாள். சாமனேரா மரணம் அடைந்தார். ஆனால் அவளுடைய கருப்பையில் கருவாக உருவெடுத்தார். வழியில் சென்று கொண்டிருந்தவளுக்கு அந்த உணர்வு தோன்றியதும் தன்னுடைய பயணத்தை நிறுத்தி விட்டு மன்னனிடம் செய்தியைக் கூறி அனுப்பி அவரை வரவழித்தாள். அதன் பின் இருவரும் சேர்ந்து சாமனேரா இறந்த இடத்திற்குச் சென்று அவருடைய இறுதிக் கடன்கள் அனைத்தையும் தாமே செய்து முடித்தப் பின் அங்கிருந்த புத்த சகோதரர்களுக்கு அளவற்ற பரிசுக்களை கொடுத்து விட்டு ஊர் திரும்பினர்.

அவளுக்குக் குழந்தைப் பிறக்க இருந்த சமயத்தில் ஒரு எண்ணம் தோன்றியது. ‘பன்னிரண்டாயிரம் பிட்டுக்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அளவிலான தேன் கூட்டில் இருந்து தேனை எடுத்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தப் பின் மீதியை நான் அருந்த வேண்டும். எலாராவின் முதல் படை வீரனைக் கொல்ல பயன்படுத்திய வாளை சுத்தப்படுத்த உபயோகித்த தண்ணீரைக் குடிக்க வேண்டும், அனுராதபுரத்தில் இருந்து வாடாமல் கொண்டு வரப்பட்ட உள்ள தாமரைப் பூக்களினால் தன்னை

அலங்கரித்துக் கொள்ள வேண்டும்’.

அது குறித்து ஜோசியர்களிடம் கேட்ட மன்னனிடம் அவர்கள் கூறினர் ‘அவளுக்குப் பிறக்க இருக்கும் குழந்தை தமிலாக்களை அழித்து ஒன்றுபட்ட சமஸ்தானத்தை ஆண்டவாறு புத்த சமயத்தை வெகுவாக வளர்ப்பான்’

உடனடியாக மன்னன் ஒரு அறிவிப்பை செய்தார் ‘எவன் இராணி விரும்பியதைப் போல ஒரு பெரிய தேன் கூட்டைக் கொண்டு வந்து தருகின்றானோ அவருக்கு தகுந்த பரிசுகள் தரப்படும்’ கோதா நதியின் பக்கத்தில் இருந்த ஒருவன் தலை கீழாக கவிழ்ந்து இருந்த படகில் கட்டப்பட்டு இருந்த தேன் கூட்டை எடுத்துவர அதை மன்னன் இராணியிடம் கொடுக்க அவளும் தான் விரும்பியது போல அதை உண்டாள்.

அடுத்து வேலுசுமானா (*Velusumana*) என்ற படைவீரனை அனுப்பி மற்ற இரு வேலைகளையும் நிறைவேற்றுமாறு கூறி அனுராதபுரத்துக்கு அனுப்பினார். அவனும் அங்கு போய் மன்னனின் குதிரை லாயத்தில் இருந்தவனிடம் நண்பனாகி சில நாட்கள் அங்கு தங்கி இருந்து கொண்டு ஒரு நாள் அதி காலை கடம்பா நதியில் இருந்து தாமரைப் பூக்களை பறித்துக் கொண்டு குதிரையில் ஏறி ஓடினார்.

அதைக் கேள்விப்பட்ட அரசன் அவனைப் பிடிக்க தன் வீரன் ஒருவரை அனுப்பித் துரத்த, துரத்தி வந்தவனுடைய தலையை ஒரே வெட்டில் வெட்டி, துண்டித்து விழுந்த தலையை வாள் முனையில் கொத்திக் கொண்டு மஹாகமாவிற்கு அன்று மாலையே திரும்பினான். அதைக் கண்டு இராணி மெத்த மகிழ்சி அடைந்தாள். அவனுக்கு மன்னன் பல பரிசுகளை வழங்கினார்.

அதன் பின் அந்த இராணிக்கு ஒரு சுப முகூர்த்தத்தில் அழகிய ஆண் குழந்தைப் பிறந்தது. அந்த குழந்தை பிறந்த அன்றே ஏழு கப்பல்கள் நிறைய நவரத்தினக் கற்கள் பரிசாக வந்தன. அது போல மிக உயர்ந்த ஜாதி யானை ஒன்று அந்த இடத்திற்கு

வந்து தன்னுடைய குட்டியை விட்டுச் சென்றது .அதை கடலுக்கு எதிரில் இருந்த காட்டில் கண்டெடுத்த கண்டுலா (Kandula) என்ற ஒரு மீனவன் அரசனிடம் சென்று கூற மன்னன் ஆட்களை அனுப்பி அந்த குட்டி யானையை அழைத்து வந்தான். அதன் பெயரையும் மீனவனின் பெயரான கண்டுலா என வைத்தார். ஒரு கப்பல் தங்கக் கட்டிகளை எற்றிக் கொண்டு வந்துள்ளது என அரசனிடம் தெரிவிக்க அவர் அதையும் அவர் எடுத்து வரச் சொன்னார் .

அடுத்து பன்னிரண்டாயிரம் புத்த பிக்குக்களை தன்னுடைய மகனின் பெயர் சூட்டும் விழாவிற்கு அழைத்தார். அவர் எண்ணினார் 'என்னுடைய மகன் லங்கா முழுவதையும் ஆளும் பொழுது சம்புத்தரின் தருமத்தை நன்கு நிலை நாட்டுவான். ஆயிரத்தெட்டு புத்த பிக்குக்கள் மஞ்சள் உடை அணிந்து தமது கைகளில் பிட்சைப் பாத்திரத்தை ஏந்தி வருவார்கள். அவர்கள் வலது காலை உள்ளே வைத்து நுழைந்தப் பின் தமது நீர் குடுவையையும் குடையையும் பக்கத்தில் ஒரு இடத்தில் வைத்தப் பின் அவர்களில் மூத்தவரான தேரா கௌதமா (Gotama) என்பவர் என்னுடைய மகனை எடுத்துக் கொண்டு அவனுக்கு உபதேசங்களை அருளுவார்'

அப்படி எண்ணியது போல நடந்த நல்ல சகுனத்தைக் கண்ட மன்னன் தன்னுடைய மகனுக்கு தன்னுடைய தந்தையின் பெயரான காமினி அபய்யா (Gamani Abhaya) எனப் பெயர் சூட்டினார் .

அதன் பின் ஒன்பதாம் நாள் மகாநமாவுக்குத் திரும்பிய மன்னன் தன் மனைவியுடன் உடல் உறவு கொள்ள அதன் விளைவாக பிறந்த ஆண் குழந்தைக்கு திஸ்ஸா எனப் பெயர் சூட்ட அந்த குழந்தையும் நல்ல நிலையில் வளர்ந்தது.

அந்த இரு குழந்தைகளுக்கும் அன்னப் பிரசன்னம் செய்த விழாவில் அதில் செய்த அரிசி உணவை ஐநூறு பிக்குக்களும் தன் மனைவியும் சாப்பிட்டப் பின் மீதியில் ஒரு தங்க ஸ்பூன்

அளவு எடுத்து தம் இரு குழந்தைகளுக்கும் கொடுத்த மன்னன்
'குழந்தைகளே நீங்கள் புத்த சமயத்தை வளர விடாமல் தடுத்து
விட்டால் நீங்கள் உண்ணும் உணவு ஜூரணிக்காது' என
அவர்களை ஆசிர்வதித்தார்.

அவர்கள் இருவருக்கும் பத்து மற்றும் பன்னிரண்டு வயதான
பொழுது, முன்பு செய்தது போலவே பிட்டுக்களை அழைத்து
மரியாதைகள் செய்து உணவு படைத்தப் பின் மீதி இருந்ததை
ஒரு தட்டில் வைத்து தன்னுடைய மகன்களுக்குக் கொடுத்த
மன்னன் கூறினார் 'எந்த காலத்திலும் புத்த பிட்டுக்களை
அலட்சியப்படுத்தாமல் இருப்போம் என்ற சபதம் செய்து
கொண்டு இந்த உணவை அருந்துங்கள்'. இருவரும் மன்னனின்
விருப்பப்படிக்கூறினர் 'நாங்கள் இருவரும் எந்த காலத்திலும்
இணை பிரிய மாட்டோம்'. இப்படியாகக் கூறிய இருவரும் அதை
பிரித்துக் கொண்டு உண்ணலாயினர். மீண்டும் அவர்களிடம்
'நாங்கள் தமிலாவுடன் (Damilas) சண்டைப் போட மாட்டோம்'
என உறுதி எடுத்துக் கொள்ளுமாறு மன்னன் கூற அந்த
சபதத்தை திஸ்ஸா ஏற்றுக் கொண்டு உண்ணத் துவங்க,
காமினி உணவை அருந்தாமல் வைத்து விட்டு படுக்கை
அறைக்குச் சென்று கால்களை மடக்கி சுருட்டி வைத்தபடி
படுத்துக் கொண்டு விட்டான். 'கால்களை நீட்டிக் கொண்டு
விசாலமாக படுத்துக் கொள்வதுதானே' என இராணி கேட்ட
பொழுது அவன் கூறினான் 'தாமிலாக்கள் கங்கையைத் தாண்டி
ஆட்சி செய்து கொண்டு இருக்கையில், இங்கே கோதா கடலின்
(Gotha-ocean) அருகில் வரை மட்டுமே ஆட்சியில் உள்ள நான்
எப்படி கால்களை நீட்டிப் படுக்க முடியும்?. காமினிக்கு பதினாறு
வயதானபொழுது அவன் மிக்க பலசாலியாக, புத்தி
கூர்மையவனாக, துடிப்பானவனாக இருந்தான்.

புனிதரின் பக்தி மார்கத்தில் இணைந்த புத்த பக்தர்களின்
மனதில் பேரானந்தம் பொங்கிட வழி வகுத்த கருணா
மூர்த்தியின் இருபத்தி இரண்டாம் பாகமான 'இளவரசன்
காமினி பிறப்பு' என்ற பகுதி முடிவுற்றது.